

Fra protokollen fra møte i Kirkerådet 31. januar-1. februar 2013

KR 07/13 Det livssynsåpne samfunn – NOU 2013:1

Kirkerådet hadde 31. januar-1. februar en første gjennomgang av utredningen fra regjeringens livssynspolitiske utvalg. I uttalelsen signaliserer Kirkerådet hvilke spørsmål rådet mener er viktige i den høringsrunden Kulturdepartementet tilrettelegger og for regjeringens og stortingets videre arbeid med livssynspolitikken.

Her følger uttalelsen:

Åpent rom for tro

Kirkerådet ønsker utredningen *Det livssynsåpne samfunn* NOU 2013:1 velkommen. Den norske kirke har lenge etterlyst en helhetlig tros- og livssynspolitikk. Vi deler utredningens understrekning av at religionsfrihet og likebehandling er fundamentale verdier som må ligge til grunn for statens støttende religionspolitikk i et moderne og pluralistisk samfunn.

Utredningen respekterer at tro og livssyn er grunnleggende både for enkeltmenneskers livsanskuelse og for verdier og handlinger i sosiale sammenhenger, og derfor må dette også kunne komme til uttrykk i det offentlige rom. Tro og livssyn gir mange mennesker mening, tilhørighet og trygghet, verdier som er viktige å ivareta i vårt omskiftelige og globaliserte samfunn.

Det er en statlig oppgave å legge til rette for at alle borgere kan få utøve sin tro, ikke bare privat, men også i offentligheten. Kirkerådet støtter utredningens vektlegging av at det norske samfunnet skal være livssynsåpent og at det er en statlig oppgave å legge til rette for dette. Slik sikres religionsfriheten. En åpen tilnærming til religion og livssyns tilstedeværelse i det offentlige rom, i kombinasjon med likebehandlingsprinsippet, legger samlet et godt grunnlag for en aktivt støttende religionspolitikk.

Kirkerådet verdsetter at utredningen problematiserer begrepet 'likebehandling'. En livssynsåpen religionspolitikk startet ikke med blanke ark, men skal realiseres i et samfunn som i tusen år har hatt kristendommen som den bærende samfunnsideologi. Stortinget bekreftet i 2012 at kristendom og humanisme er arven det norske samfunnet skal bygge videre på (Grunnlovens paragraf 2).

Dette hensynet må kombineres med respekten for andre tros- og livssyn. Staten kan ikke diskriminere mellom livssynene, med mindre det er saklige grunner for det. En saklig grunn kan være hensynet til etablerte religiøse tradisjoner i det norske samfunn og den rollen Den norske kirke faktisk har også i dagens samfunn. En annen saklig

grunn kan være avveininger i forhold til andre rettigheter og hensynet til lovverk og offentlig orden.

Det er viktig å ha en god og åpen debatt om hvordan de ulike hensyn skal veies opp mot hverandre, og Kirkerådet mener at hensynet til majoritetstradisjoner og Den norske kirkes faktiske posisjon må veie tungt i forhold til prinsippene om strikt likebehandling og ikke-diskriminering. Samtidig påligger det Den norske kirke som majoritetstrossamfunn et stort ansvar for gi andre deres rettmessige plass i offentligheten, i institusjoner og ved nasjonal begivenheter.

I høringen vil Kirkerådet ha merknader til flere av forslagene i utredningen *Det livssyns åpne samfunn*, - blant annet rammene for gravferdsforvaltningen her i landet og trossamfunns vigselfrett. Utredningens anbefalinger om kirkelig betjening ved offentlige institusjoner og kirkens rolle i nasjonale markeringer vil også bli tema i Kirkerådets høringsuttalelse.

Kirkerådet er glad for diskusjonen som allerede er godt i gang, og ser fram til høringen som kommer. Høringsrunden vil utfordre trossamfunn, institusjoner og offentlige organer til grundig gjennomtenkning av hvordan menneskers tro og livssyn skal gis rom i et moderne samfunn.

Kirkerådet

1. februar 2013